

След това стареца взел двете торбички и си отишъл. Той окачил в стаята и добрата и лошота торба и си ги държал там за всеки случай. С едната си живеел богато, а с другата смиривал лошата си бабичка.

Елин-Пелин.

ОТПЛАТА.

Разказ, илюстриран от Д. Гюдженев.

Нашата сжседка имаше папагал. Всяка сутрин тя го слагаше върху прикрепена пръчица на прозореца, който се виждаше от стаята ни.

Тогава аз бях на десет години и обичах много животните и птиците. Искях да се сдружа и с папагала на сжседката ни, ала той, кой знае защо, не ме обичаше. Не ми позволяваше дори да го гледам. Щом се приближавах към него, той почваше да скача върху пръчицата, изправеше перата си, вперваше огнени очи в мене и разтваряше заплашително човката си.

Аз исках да омилостивя папагала. Мислех, че подаръците ще смегчат гнева му. Реших да го подкупя със захар.

Скришом от майка ми, аз отворих долапа и задигнах кжсче захар. Скрих в джeb моя подарък и се отправих към сжседката. Папагала седеше на прозореца и клъвеше конопено семе. Аз му подадох захарта, но крилатия американец не прие моя подарък. Той ме изгледа накриво, па изведнаж налете върху мене и ме клъвна силно по пръста. Потече кръв. Аз извиках и се облях в сълзи. Помислих, че ще умра. Сжседката ме успокои и превърза пръста ми с едно парцалче.